

24 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΑΨΑΛΗ
(ΑΡ. 2) ΓΙΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΣΕΡΤΙΟΡΑΡΙ (CERTIORARI),

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ/ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΕΞΩΣΗΣ
ΗΜΕΡ. 9.1.96 ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΩΝ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ-ΛΑΡΝΑΚΑΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ,
ΤΜΗΜΑ ΛΑΡΝΑΚΑΣ, ΣΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΥΠ' ΑΡ. Ε 6/94, ΤΗΝ
ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΝΤΙΜΟΥ ΔΙΚΑΣΤΟΥ Κ. Α.Ν. ΑΓΡΟΤΗ,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΔΕΙΑ ΔΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΓΙΑ
ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΣΕΡΤΙΟΡΑΡΙ (CERTIORARI) ΣΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ 120/96.

ΜΕΤΑΞΥ:

Ε & Π ΛΕΙΒΑΔΙΩΤΗΣ ΛΤΔ, ΑΙΤΗΤΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ Ε 64/96,
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΑΡΝΑΚΑΣ,

ΚΑΙ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΑΨΑΛΗ, ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΙΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ
Ε 64/96 ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΑΡΝΑΚΑΣ.

(Αίτηση Αρ. 133/96)

Προνομιακά εντάλματα — Certiorari — Αίτηση για έκδοση προνομιακού εντάλματος certiorari προς ακύρωση διατάγματος εξώσεως στηριζόμενη σε ισχυρισμό περί παραβίασεως του δικαιώματος ακρόασης — Απορροφήθηκε λόγω της τακτικής κωλυσιεργίας που επέδειξε ο ίδιος ο αιτητής στην εκδίκαση της υπόθεσής του.

5

Κατόπιν άδειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ο αιτητής καταχώρισε αίτηση με την οποία ζητούσε την έκδοση προνομιακού εντάλματος certiorari που να ακυρώνει απόφαση του Δικαστηρίου Ελέγχου Ενοικίασεων Λάρνακας για έξωσή του από κατάσταση.

10

5 Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, είχε παραβιαστεί το συνταγματικό του δικαίωμα να ακουσθεί και υπερασπισθεί κατά την ακρόαση της αίτησης έξωσης και τούτο συνιστούσε υπέρβαση εξουσίας και παράβαση κάθε έννοιας δικαίου και των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης.

10 Με την ένορκη δήλωση που καταχώρισε προς υποστήριξη της αίτησής του ισχυρίστηκε ότι έπαθε καρδιακή προσβολή στο γραφείο του δικαστή κατά τη μέρα της ακρόασης της υπόθεσής του και μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο Λάρινακας από όπου εξήλθε την μεθεπομένη. Ισχυρίστηκε επίσης ότι εν γνώσει της κατάστασής του, ο Δικαστής προχώρησε και εξέδωσε, στην απουσία του, διάταγμα έξωσης εναντίον του.

15 Η άλλη πλευρά καταχώρισε ένσταση στην αίτηση για έκδοση εντάλματος certiorari και με την ένορκη δήλωση που την συνόδευε αναφέρθηκε στο ιστορικό της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου Ελέγχου Ενοικιάσεων συμπεριλαμβανομένων και των επανειλημμένων αναβολών ακρόασης της υπόθεσης λόγω της τακτικής κωλυσιεργίας που ακολούθησε ο αιτητής.

20

Αποφασίστηκε ότι:

25 (1) Ο αιτητής δεν απέδειξε τα γεγονότα που ανέφερε στην ένορκή του δήλωση προς υποστήριξη της αίτησής του, διότι δεν προσέφερε μαρτυρία και συνεπώς ο ισχυρισμός του περί απώλειας των αισθήσεών του μέσα στο γραφείο του Δικαστή, παρέμεινε αναπόδεικτος.

30 (2) Το δικαίωμα ακρόασης πρέπει να συμβαδίζει με το δικαίωμα εκδίκασης της υπόθεσης μέσα σε εύλογο χρόνο.

35 (3) Η τακτική κωλυσιεργίας και παρεμπόδισης της σύντομης ακρόασης της υπόθεσης από τον αιτητή αντιστρατεύεται την άσκηση του δικαιώματος ακρόασής του μέσα στα καθιερωμένα πλαίσια της δικαστικής λειτουργίας και επομένως η αποστέρησή του δεν απολύγει σε παραβίαση του δικαιώματος δίκαιης δίκαιης σε εύλογο χρόνο που κατοχυρώνει το Άρθρο 30.3 του Συντάγματος, εξ άλλου αποκαλύπτει έλλειψη σεβασμού προς τη διαδικασία και τα δικαιώματα του αντιδίκου έτσι ώστε οποιαδήποτε περαιτέρω επίδειξη ανοχής από το Δικαστήριο θα καθιστούσε τη διεξαγωγή μιας δίκαιης δίκης αδύνατη.

40

(4) Ο αιτητής είχε στη διάθεσή του και τα ένδικα μέσα του παρα-

μερισμού της ερήμην απόφασης ή της έφεσης και δεν συνέτρεχαν εξαιρετικές περιστάσεις που να δικαιολογούν τη χορήγηση του προνομιακού εντάλματος certiorari παρά την ύπαρξή τους.

5

Η αίτηση απορρίφθηκε με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Αρέστη ν. Ηλία (1991) 1 Α.Α.Δ. 984, 10

Μαγκάκης (1990) 1 Α.Α.Δ. 1068,

Γρηγορίου ν. Τράπεζας Κίπρου Λτδ (1992) 1 Α.Α.Δ. 1222,

15

Τρύφωνος ν. Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Παγκυπριακής Λτδ (1993) 1 Α.Α.Δ. 706,

Τουβλοποιεία Παλαικύθρου Γίγας Λτδ ν. Ουστά (Αρ. 1) (1994) 1 Α.Α.Δ. 109, 20

Θεοδώρου ν. Θεοδώρου (1996) 1 Α.Α.Δ. 66,

Μαιρομιχάλη ν. Γενικού Εισαγγελέα (1996) 1 Α.Α.Δ. 530,

25

Royal Insurance International Ltd ν. Δήμου Λεμεσού (1995) 2 Α.Α.Δ. 185,

Chief Constable ν. Evans [1982] 3 All E.R. 141,

30

R. ν. Chief Constable of Merseyside [1986] 1 All E.R. 257,

Ridge ν. Baldwin and Others [1963] 2 All E.R. 66,

Ανθίμου (1991) 1 Α.Α.Δ. 41,

35

R. ν. Epping and Harlow General Commissioners [1983] 3 All E.R. 257,

Preston ν. Inland Revenue Commissioners [1985] 2 All E.R. 327,

40

R. ν. Hillington London Borough, Ex parte Royco Homes Ltd [1974] 2 All E.R. 643,

R. ν. Senate of University of Aston [1969] 2 All E.R. 964.

Αίτηση.

5 Αίτηση με την οποία ο αιτητής ζητά να του χορηγηθεί προνομιακό ένταλμα certiorari για την ακύρωση διατάγματος έξωσής του ημερ. 9.1.1996 που εκδόθηκε από το Δικαστήριο Ελέγχου Ενοικιάσεων Λάρνακος (Αγρότης, Π. Δικ. Ελ. Εν.) στην Αίτηση Ε64/96.

10 Ο Αιτητής παρουσιάζεται αυτοπροσώπως.

Α. Ανδρέου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

15 ΚΑΛΛΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι καθ' ων η αίτηση στην παρούσα διαδικασία είναι ιδιοκτήτες ενός καταστήματος στη Λάρνακα. Είναι ενοικιασμένο στον αιτητή. Με αίτησή τους, που καταχώρησαν στο Δικαστήριο Ελέγχου Ενοικιάσεων Λάρνακος, ζήτησαν την έξωση του αιτητή. Ισχυρίστηκαν ότι το
20 ακίνητο "απαιτείται λογικώς" για κατεδάφιση και ανέγερση νέας οικοδομής.

25 Ο αιτητής με την υπεράσπισή του ισχυρίστηκε ότι δεν απαιτείται λογικά η ανάκτηση κατοχής από τους καθ' ων η αίτηση γιατί δεν προτίθενται να κατεδαφίσουν και να ανοικοδομήσουν το κατάστημα ούτε έχουν σχετικές άδειες. Ακολούθησε ακροαματική διαδικασία η οποία την 9.1.96 κατέληξε σε διάταγμα έξωσης του αιτητή με αναστολή εκτέλεσης μέχρι 31.8.96.

30 Το διάταγμα εξώσεως αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας αίτησης με την οποία ο αιτητής επιδιώκει:

35 "1. Διάταγμα ΣΕΡΤΙΟΡΑΡΙ (CERTIORARI) ακυρώνον και/ή παραμερίζον (quashing) την απόφαση και διάταγμα του Δικαστηρίου Ελέγχου Ενοικιάσεων, Τμήμα Λάρνακας, ημερ. 9.1.1996 στην Αίτηση υπ' αρ. Ε6/96 που εξέδωσε ο Έντιμος Δικαστής κ. Α.Ν. Αγρότης.

40 2. Όπως συνεχίσει να ισχύει η αναστολή πάσης διαδικασίας εις την Αίτηση υπ' αρ. Ε6/96 του Δικαστηρίου Ελέγχου Ενοικιάσεων, Τμήμα Λάρνακας ημερ. 9.1.1996 και/ή όπως συνεχίσει να ισχύει η αναστολή της ισχύος της εκδοθείσας στην ως άνω Αίτηση αποφάσεως/διατάγματος μέχρι πλήρους εκδικάσεως και τελικής απόφασης εις την παρούσα

Αίτηση ή μέχρι την έκδοση άλλης διαταγής του Ανωτάτου Δικαστηρίου.”

Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι έχει παραβιασθεί το συνταγματικό δικαίωμά του να ακουσθεί και υπερασπισθεί κατά την ακρόαση της αίτησης για έξωση. Αυτό - διατείνεται ο αιτητής - συνιστά υπέρβαση εξουσίας και παράβαση κάθε έννοιας δικαίου και των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης. 5

Το παραγματικό βάθος της αίτησης παρατίθεται σε σχετική ένορκη δήλωση του αιτητή. Παραθέτω τα κύρια σημεία της: 10

Η αίτηση εξώσεως είχε ορισθεί για συνέχιση της ακρόασης στις 17.10.95. Την ημέρα εκείνη ο Πρωτόδικος Δικαστής κάλεσε τον αιτητή στο γραφείο του και του είπε: “Τα κόλπα με τους γιατρούς και δικαιολογίες δεν περνούν”. Το τί ακολούθησε παρατίθεται ως πιο κάτω στην ένορκη δήλωση: “Μετά από αυτό και ένεκα του ότι είμαι καρδιακός έχασα αμέσως τις αισθήσεις μου και ως με πληροφόρησε η γυναίκα μου η συνέχεια ήταν να μεταφερθώ μετά από λίγη ώρα με ιδιωτικό αυτοκίνητο αναίσθητος στο Νοσοκομείο Λάρνακας όπου κρατήθηκα για 3 συνολικά ημέρες”. Παρά το ως άνω συμβάν, που έκανε ανίστατους κυρίως τους δικούς του ανθρώπους που συνόδευσαν τον αιτητή πανικοβλημένοι στο Νοσοκομείο, το Δικαστήριο προχώρησε στη συνέχιση της εκδίκασης της υπόθεσης και στην έκδοση στις 9.1.96, του διατάγματος εξώσεως. Αυτό που απέμεινε κατά την πιο πάνω δικάσιμο - της 17.10.95 - ήταν η παρουσίαση της υπεράσπισης του αιτητή. Οι ιδιοκτήτες είχαν δώσει τη δική τους μαρτυρία σε προηγούμενη δικάσιμο. Ο Δικαστής με τη συνέχιση της διαδικασίας στις 17.10.95 “και γνωρίζοντας προσωπικά τον εσπευσμένο λόγο” της αποχώρησης του αιτητή από το Δικαστήριο του αποστέρησε το συνταγματικό και αναφαίρετο δικαίωμα του “να υπερασπισθεί των δικαιωμάτων του προς διασφάλιση των συμφερόντων του”. Μοναδικός λόγος της αδυναμίας του αιτητή να παραμείνει στο Δικαστήριο στις 17.10.95 ήταν η καρδιακή προσβολή που υπέστηκε πράγμα που συνέβη εντός του γραφείου του Δικαστή ο οποίος γνώριζε από πολλού ότι έπασχε από καρδιακά προβλήματα και ότι είχε υποβληθεί λίγους μήνες ενωρίτερα σε εγχείρηση ανοικτής καρδιάς. 15
20
25
30
35

Ενώ ο αιτητής είχε την εντύπωση ότι η ακρόαση της υπόθεσης δεν είχε ολοκληρωθεί έλαβε ειδοποίηση του Δικαστηρίου στις 20.12.1995 με την οποία εκαλείτο να παρουσιασθεί στο Δικαστήριο στις 9.1.1996 για να ακούσει την απόφαση με την οποία εκδόθηκε το επίδικο διάταγμα εξώσεως. Στις 19.3.96 κατόπιν ενεργει- 40

ών του αιτητή κατεχωρίσθη αίτηση στο Πρωτόδικο Δικαστήριο για ακύρωση του διατάγματος. Επίσης ο αιτητής έδωσε οδηγίες στους ίδιους δικηγόρους, που καταχώρησαν την αίτηση για ακύρωση, να καταχωρήσουν και “αίτηση Certiorari”. “Εκ των υστέρων 5 πολύ καθυστερημένα” τον πληροφόρησαν ότι η μεν αίτηση ακυρώσεως απεσύρθη χωρίς να του εξηγηθούν οι λόγοι, η δε αίτηση για Certiorari δεν έγινε ποτέ “αφού για δικούς τους λόγους” που δεν του εξηγήθηκαν δεν ήθελαν να συνεχίσουν να τον εκπροσωπούν. Ο αιτητής, επίσης, διατυπώνει τους πιο κάτω ισχυρισμούς 10 οι οποίοι σχετίζονται με ορισμένες ενέργειες ή συμπεριφορά του πρωτόδικου δικαστή. Τους παραθέτω αυτούσιους:

“16. Αξίζει να αναφέρω ότι το πρωί της ίδιας ημέρας δηλαδή 15 στις 17.10.1995 ο ίδιος ο Έντιμος Δικαστής κ. Α. Ν. Αγρότης πέρασε από το ως άνω ενοικιασθέν υποστατικό μου όπου συνάντησε την σύζυγο μου Παναγιώτα Καψάλη δια να με βεβαιώσει ότι θα υπάρχει σίγουρα γιατρός στο δικαστήριο εκείνη την ημέρα από τις 10πμ. Δυστυχώς όμως ουδείς γιατρός υπήρχε εκεί. Όταν είχα ήδη μείνει αναίσθητος 20 στο Δικαστήριο ως με πληροφορεί η σύζυγος μου Παναγιώτα Καψάλη, στις εναγώνιες ερωτήσεις της προς το Δικαστήριο για ανεύρεση του γιατρού, ο Έντιμος κ. Α.Ν. Αγρότης της ανέφερε ότι ο γιατρός θα ερχόταν μετά το μεσημέρι, την παρακάλεσε δε να με βγάλει έξω και θα μου περάσει. 25

17. Κατά την τριήμερη παραμονή μου στο Νοσοκομείο Λάφνακας ο ως άνω έντιμος Δικαστής αφού με επισκέφθη μου 30 ανέφερε να μην ανησυχώ και μέχρι την δίκη που θα είναι σε έξι περίπου μήνες θα γίνω καλά. Παρά τα πιο πάνω ο Έντιμος κύριος Δικαστής επροχώρησε στην εκδίκαση και έκδοση της απόφασής του την ίδια ημέρα θεωρώντας με απών από την διαδικασία.

18. Επισκέψεις στο χώρο του καταστήματός μου από τον έντιμο Δικαστή κ. Α.Ν. Αγρότη δέχθηκα και άλλες φορές στο παρελθόν. Συγκεκριμένα αυτός ήλθε στο κατάστημα πέντε 35 φορές, στις πρώτες τρεις με πίεζε ότι πρέπει να βγώ έξω απ’ αυτό αλλιώς θα διέταζε την έξωσή μου. Την τέταρτη φορά και ενώ ευρισκόταν η σύζυγός μου στο κατάστημα ως 40 με πληροφορεί αυτός σταμάτησε με το αυτοκίνητό του στο δρόμο και με άσχημο τρόπο της είπε ‘Να έλθετε στην δίκη, όχι να ξεχάσετε, να έρθετε να σας δικάσω να τελειώνουμε’.”

Τα όσα αναφέρονται στις παραγράφους 16-18 πιο πάνω, επιβεβαιώνονται και από την σύζυγο του αιτητή με σχετική ένορκη δήλωσή της.

Οι καθ' ων η αίτηση, στην παρούσα διαδικασία, καταχώρησαν 5
ένσταση. Με ένορκη δήλωση του διευθυντή τους αρνήθηκαν όλους
τους ισχυρισμούς του αιτητή, περιλαμβανομένων και εκείνων που
σχετίζονται με τις ενέργειες του πρωτόδικου Δικαστή. Πρόσθετα
πρόβαλαν τις πιο κάτω θέσεις:

1. Ο αιτητής δεν απώλεσε τις αισθήσεις του αλλά “αναχώρησεν 10
από το Δικαστήριο όπως και άλλες φορές για να εμποδίσει
την συνέχιση της υπόθεσης”. Δεν “εξήλθεν από το γραφείον
του Δικαστή λιπόθυμος αλλά συνομιλούσεν κανονικά και
απεχώρησεν κανονικά χωρίς να τον μεταφέρει οποιοσδήποτε” - 15
όπως ο ομνύων διαπίστωσε προσωπικά.
2. Ο Δικαστής δεν γνώριζε το λόγο της εσπευσμένης αποχώρη-
σης του αιτητή από το δικαστήριο. 20
3. Στις 17.10.95 ο αιτητής “δεν υπέστη καρδιακή προσβολή”.
4. Το δικαστήριο προέβη σε ενέργειες πέραν των αναγκαίων
για εξασφάλιση του αιτητή και για προστασίαν τόσο της 25
υγείας του όσον και του κύρους του δικαστηρίου και των
διαδικασιών.
5. Ο αιτητής “ουδέποτε έμεινεν αναίσθητος στο Δικαστήριο
και πάντοτε ισχυριζόταν αδυναμίας όταν ορίζετο και προ- 30
χωρούσεν η αίτηση για ακρόαση ενώ όταν ήτο για μνείαν και
ε συζητούντο προτάσεις για διευθέτηση η παρουσία του και
η συμμετοχή του ήταν δυναμική και δεν αντιμετώπιζε κανέ-
να πρόβλημα”.
6. Σε σχέση με την ειδοποίηση του δικαστηρίου ημερ. 20.12.95, 35
ενώ ο αιτητής παρέλαβε την ειδοποίηση και ενώ δεν είχε
οποιοδήποτε πρόβλημα “δεν προέβη σε οιαδήποτε ενέργει-
αν και/ή διαδικασίαν για προστασία των δικαιωμάτων του
και καθυστέρησεν μέχρι τον Ιούλιον σκόπιμα για να εμπο-
δίσει την εκτέλεσιν του διατάγματος”. 40
7. Το Δικαστήριο έδωσε στον αιτητή περισσότερα δικαιώματα
'και ευκαιρίες από όσες εδικαιούτο πλην όμως σκόπιμα ο αι-
τητής καθυστέρησε για να μη εκδοθεί το διάταγμα.

- 5 8. Ο πρωτόδικος Δικαστής “με ιδιαίτερον ανθρωπισμὸν αντιμετώπισεν τον αιτητήν και η συμπεριφορά του ήταν άψογη και ανεπηρέαστη. Σημειωτέον ότι ο αιτητής είναι γνωστός λαχειοπώλης στο Δικαστήριο και ιδιαίτερα γνώριμος σε Δικαστές και δικηγόρους”.
- 10 9. Η αίτηση για παραμερισμό ήταν εκπρόθεσμη και γι' αυτό απεσύρθη. Τυχόν δε παράλειψη οιουδήποτε δικηγόρου στην καταχώρηση αιτήσεως για Certiorari δεν δικαιολογεί την καθυστέρηση στην καταχώρηση αλλά δίδει πιθανώς μόνον δικαίωμα για αποζημιώσεις από τους δικηγόρους.
- 15 10. Η αίτηση “κατεχωρήθη καθυστερημένα και έχει στόχον την παρεμπόδιση του διατάγματος εξώσεως και έγινε παρά το ότι υπήρχαν άλλες παράλληλες διαδικασίες στις οποίες εκδικαιούτο να προβεί ο αιτητής”.
- 20 Η πορεία της ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου διαδικασίας παρατίθεται στην απόφασή του (Τεκ. Ε στην ένορκη δήλωση του αιτητή). Την παραθέτω:

“Η αίτηση για έξωση καταχωρήθηκε στις 24.1.94.

25 Στις 4.4.1995 υπήρξε Αίτηση στο Δικαστήριο για Απόφαση διότι ο Καθ' ου η αίτηση παρά του ότι του επιδόθηκε η αρχική Αίτηση δεν καταχώρησε Απάντηση πράγμα που έπραξε. Η υπόθεση αναβλήθηκε μερικές φορές λόγω κάποιων προβλημάτων.

30 Η Ακρόαση ορίστηκε στις 29.11.1994. Λόγω κάποιας διαφωνίας του Καθ' ου η αίτηση με το δικηγόρο του η υπόθεση έμεινε για μνεία στις 13.12.1994 και αργότερα στις 24.1.1995. Στις 24.1.1995 η υπόθεση ορίστηκε για Ακρόαση στις 31.1.1995 και αναβλήθηκε λόγω απουσίας του Καθ' ου η αίτηση για τις 35 14.2.1995. Στις 14.2.1995 την ώρα που θα άρχιζε η Ακρόαση ο ενοικιαστής εγκατέλειψε το Δικαστήριο. Ο αρχικός του δικηγόρος κ. Ν. Παπαϊωάννου και ο επόμενος κ. Ν. Κλεάνθους δηλώνουν στο Δικαστήριο ότι θα εγκαταλείψουν την υπόθεση διότι δε συμφωνούν με τον πελάτη τους, όμως ζητούν μια βδομάδα. Το Δικαστήριο αναβάλλει την Ακρόαση, ορίζει την υπόθεση για μνεία σε 8 μέρες και για Ακρόαση σε περίπτωση μη 40 συμβιβασμού για τις 14.3.1995. Περαιτέρω δίδονται οδηγίες στη Γραμματεία του Δικαστηρίου να επιδώσει στον ενοικιαστή ειδοποίηση εμφανίσεως στις πιο πάνω ημερομηνίες άλλως θα προχωρούσαν οι Αιτητές στην απόδειξη της υπόθεσής τους.

Στις 21.2.1995, κάποιος, για τον ενοικιαστή, παρουσίασε στο Δικαστήριο πιστοποιητικό ασθενείας του Δρ. Μ. Μηνά του Γεν. Νοσοκομείου Λευκωσίας με 'άδεια απουσίας από την εργασία για 5 μέρες από 19.2.1995 μέχρι 23.2.1995'. Το Δικαστήριο ώρισε την υπόθεση για μνεία 28.2.1995. Ο δικηγόρος του ενοικιαστή ζήτησε άδεια να αποσυρθεί και δήλωσε ότι ο πελάτης του ενώ γνώριζε ότι έπρεπε να παρουσιαστεί δεν παρουσιάστηκε. Την ίδια μέρα κατατέθηκε νέο πιστοποιητικό ασθενείας, από τον Δρ. Μ. Μηνά για 5 μέρες απουσία από την εργασία ήτοι από 27.2.1995 μέχρι 3.3.1995. Το Δικαστήριο άφησε την υπόθεση για Ακρόαση στις 14.3.1995 και η Γραμματεία του Δικαστηρίου ειδοποίησε τον ενοικιαστή ότι αν δεν παρουσιαστεί στο Δικαστήριο θα αποδειχθεί η υπόθεση. Στις 8.3.1995 το Δικηγορικό Γραφείο Μιχαλάκη Κυπριανού και Συνεργάτες αναλαμβάνουν δικηγόροι του Καθ' ου η αίτηση. Στις 14.3.1995 δεν παρουσιάζεται κανένα ιατρικό πιστοποιητικό, όμως ο νέος δικηγόρος του ενοικιαστή ζητά αναβολή για να μελετήσει την υπόθεση. Το Δικαστήριο λόγω του ότι είχε συνεχιζόμενες πιο παλιές υποθέσεις δέχθηκε το αίτημα του Καθ' ου η αίτηση και όρισε την Ακρόαση για τις 4.4.1995, προσφέροντας έτσι ακόμη μια ευκαιρία στον Καθ' ου η αίτηση να σεβαστεί δικηγόρους και Δικαστήριο.

Στις 4.4.1995 άρχισε επιτέλους η Ακρόαση. Πρώτος μάρτυρας κατέθεσε ο Πανίκος Λειβαδιώτης διευθυντής της Αιτητριας εταιρείας που κατέθεσε τον τίτλο ιδιοκτησίας, άδεια οικοδομής Νο. 2504 με ισχύ μέχρι 17.12.1996 και τα σχέδια της νέας οικοδομής.

.....

Στο τέλος της εξέτασης αυτού του μάρτυρα ο ευπαιδευτος δικηγόρος του Καθ' ου η αίτηση ζήτησε να μείνει η υπόθεση για Ακρόαση στις 30.5.1995 λόγω του ότι ο πελάτης του είναι στο Νοσοκομείο. Η πλευρά των Αιτητών αποδέχθηκε αυτή την εισήγηση.

Στις 30.5.1995 παρουσιάζεται στο Δικαστήριο ιατρικό πιστοποιητικό του Δρ. Ανδρέα Ζαχαρίου ιατρού παθολόγου στη Λάρνακα που αναφέρει ότι ο Καθ' ου η αίτηση δεν μπορεί να παρουσιαστεί στο Δικαστήριο τους προσεχείς τρεις μήνες. Στις 20.6.1995 ο νέος τότε ευπαιδευτος δικηγόρος του Καθ' ου η αίτηση Μιχαλάκης Κυπριανού, δηλώνει ότι ο πελάτης του εξακολουθεί να είναι άρρωστος, ο ευπαιδευτος δικηγόρος των αιτητών αμφισβητεί το ιατρικό πιστοποιητικό και το Δικαστή-

ριο καλεί τον Δρ. Ζαχαρίου να παρουσιαστεί στο Δικαστήριο στις 27.6.1995 οπότε παρουσιάζεται και δηλώνει ότι ο Καθ' ου η αίτηση είχε αρρυθμίες όταν τον εξέτασε.

5 Τελικά η υπόθεση αναβλήθηκε για τις 19.9.1995 και τούτο γνωστοποιήθηκε δι' επιδόσεως στον Καθ' ου η αίτηση και στη σύζυγό του που εργάζεται μαζί του στο επίδικο υποστατικό παρά το ότι δεν χρειαζόταν αφού ο δικηγόρος του ήταν παρών, όμως το Δικαστήριο είχε ενδείξεις ότι ο Καθ' ου η αίτηση δεν
10 συνεννοείται με τους διάφορους δικηγόρους του και κάμνει ό,τι θέλει, αναφορικά με την πορεία αυτής της υπόθεσης.

Στις 19.9.1995 ο Καθ' ου η αίτηση δεν παρουσιάζεται και στέλλει νέο πιστοποιητικό ασθενείας του Δρ. Μηνά Μηνά για
15 άδεια απουσίας από την εργασία του από 1.9.1995 μέχρι 30.9.1995. Το Δικαστήριο λόγω και της απουσίας του Παρέδρου αναβάλλει την Ακρόαση για τις 3.10.1995 οπότε ο δικηγόρος του Μιχαλάκης Κυπριανού δηλώνει επί λέξει:

20 “Ειδοποίησα τον πελάτη μου, αρνείται να παρουσιαστεί στο Δικαστήριο, δεν μπορώ να συνεννοηθώ μαζί του, ζητώ να απαλλαγώ από δικηγόρο του.”

25 Η Γραμματεία του Δικαστηρίου ζητά από τον Δρ. Ζαμπάρτα διευκρινίσεις για κάποιο πιστοποιητικό που έστειλε και ακολουθεί νέα επιστολή του Δρ. Ζαμπάρτα που αναφέρει ότι ο ασθενής του μπορεί να παρουσιαστεί στο Δικαστήριο εφόσον παρών είναι και κατάλληλος ιατρός. Το Δικαστήριο ειδοποιεί τον Καθ' ου η αίτηση και τη σύζυγό του ότι στις
30 17.10.1995 θα συνεχιστεί η Ακρόαση στην παρουσία κυβερνητικού ιατρού και καλείται να είναι παρών με δικηγόρο του άλλως θα αποδειχθεί η υπόθεση. Στις 17.10.1995 παρουσιάζεται στο Δικαστήριο ο Καθ' ου η αίτηση με τη σύζυγό του και την κόρη του. Ο ιατρός με ασθενοφόρο ειδοποιήθηκε να είναι παρών
35 στις 12.00 προς συνέχιση της Ακρόασης πράγμα που έπραξε. Συναντούμε τον Καθ' ου η αίτηση στο γραφείο μας, στην παρουσία των Παρέδρων χωρίς την άλλη πλευρά πριν την Ακρόαση. Ομιλεί για κάποια ποσά συμβιβασμού πολύ πιο ψηλά από
40 τα προσφερόμενα από τους Αιτητές. Τον καλούμε με κάθε δυνατή ευγένεια να περάσει στην αίθουσα του Δικαστηρίου προς συνέχιση της Ακρόασης. Όταν κλήθηκε για Ακρόαση, δεν παρουσιάστηκε, εγκατέλειψε το Δικαστήριο, όπως και άλλες φορές που ήταν ορισμένη η Ακρόαση και το Δικαστήριο μια που οι Αιτητές δεν είχαν ουδέποτε άλλο να καταθέσουν, επεφύλα-

ξε την απόφαση.

Δυσκολεύομαι ν' αντιληφθώ γιατί να απαιτείται η παρουσία του Καθ' ου η αίτηση σε μια τέτοια υπόθεση, όταν αντιλαμβάνομαι ότι η σύζυγός του παρουσιάζεται ως ικανότατο άτομο που μπορεί να διευθύνει την εργασία του Καθ' ου η αίτηση και να κουμαντάρει τις δραστηριότητές του. Αντιλήφθηκα ότι η θέση του Καθ' ου η αίτηση, που είναι καρδιακός, είναι να μην προχωρεί αυτή η διαδικασία ώσπου να θεραπευτεί. Με αυτή τη γραμμή αλλάζει δικηγόρους μέχρι που παρουσιάστηκε την τελευταία φορά στο Δικαστήριο χωρίς δικηγόρο και αυτό δείχνει ότι σκοπό είχε να μην αφήσει να ακουστεί η υπόθεση." 5 10

Ενόψει των ισχυρισμών του αιτητή εναντίον του πρωτόδικου δικαστή η αίτηση έχει επιδοθεί και στον Πρωτοκολλητή του Δικαστηρίου Ελέγχου Ενοικιάσεων, μετά από οδηγίες μου. Ο πρωτόδικος δικαστής δεν έχει προβεί σε οποιοδήποτε διαδικαστικό διάβημα παρόλο ότι είχε δικαίωμα να το πράξει (Supreme Court Practice 1988, σελ. 807). 15 20

Ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου ο αιτητής ανέφερε ότι την ημέρα της ακρόασης "η ώρα 10 με 11" τον κάλεσε στο γραφείο του ο Πρόεδρος του δικαστηρίου και εισηγήθηκε όπως η υπόθεση διευθετηθεί. Εκείνη την στιγμή δεν "αισθάνθηκε καλά" και ο πρωτόδικος δικαστής είπε στη σύζυγό του να "τον βγάλει έξω". Από κεί και πέρα δεν ενθυμείτο οτιδήποτε. Βρέθηκε στο Νοσοκομείο. Παρενθεντικά πρέπει να σημειωθεί ότι στην ένορκή του δήλωση αναφέρει ότι "έχασε αμέσως τις αισθήσεις του". 25 30

Από την άλλη ο ευπαιδευτος συνήγορος του αιτητή υποστήριξε ότι ο αιτητής είχε δύο ένδικα μέσα στα οποία μπορούσε να προσφύγει. Το πρώτο ήταν η αίτηση "για να ακυρώσει το διάταγμα με βάση την Δ.33 θ.5". Το δεύτερο ήταν η "διαδικασία έφεσης". Ωστόσο η αίτηση για παραμερισμό της πρωτόδικης απόφασης καταχωρήθηκε στις 19.3.96 και ήταν "πολύ εκπρόθεσμη". Ο αιτητής δεν καταχώρησε έφεση. 35

Κύριος νομικός λόγος της αίτησης είναι η παραβίαση των κανόνων φυσικής δικαιοσύνης η οποία αποτελείται από την εκδίκαση της υπόθεσης στην απουσία του αιτητή. Ο αιτητής αποδίδει την απουσία του στο γεγονός ότι την ημέρα της ακρόασης υπέστη καρδιακή προσβολή και μάλιστα "εντός του γραφείου του Εντίμου Δικαστού" (βλ. παραγρ. 11 της ένορκης δήλωσής του). Προσθέτει επίσης ότι έχασε αμέσως τις αισθήσεις του μετά που ο πρωτόδικος 40

δικαστής του είπε: “Τα κόλπα με τους γιατρούς και δικαιολογίες δεν περνούν”. (βλ. παραγρ. 7 της ενόρκης δήλωσής του).

5 Όπως έχει ήδη αναφερθεί (βλ. παραγρ. 1-5 πιο πάνω) οι σχετι-
κοί ισχυρισμοί του αιτητή για απώλεια αισθήσεων και για καρδιακή
προσβολή εντός του γραφείου του Δικαστή δεν έγιναν δεκτοί
από την άλλη πλευρά. Πρόσθετα ο ομνύσας την ένορκη δήλωση εκ
των καθ’ ων η αίτηση παραθέτει και την δική του προσωπική μαρ-
10 τυρία - “Ο αιτητής δεν εξήλθεν από το γραφείον του Δικαστή λι-
πόθυμος αλλά συνομιλούσεν κανονικά και απεχώρησεν κανονικά
χωρίς να τον μεταφέρει οποιοσδήποτε όπως διαπίστωσα προσω-
πικά”.

15 Ο αιτητής δεν έχει ζητήσει άδεια για να αντεξετάσει τον ομνύ-
σαντα την ένορκη δήλωση της άλλης πλευράς παρόλο ότι ένα τέ-
τοιο διάβημα του προσφέρεται από την δικονομία (Supreme Court
Practice, 1988, σελ. 806). Επομένως οι σχετικοί ισχυρισμοί των
δυο μερών έχουν παραμείνει ως έχουν στις αντίστοιχες ένορκες
20 δηλώσεις τους. Θεωρώ ότι το βάρος θεμελίωσης της αίτησης πέ-
φτει πάνω στους ώμους του αιτητή. Στην κρινόμενη αίτηση γεγο-
νότα θεμελιωτικά του επίδικου δικαιώματος του αιτητή όχι μόνο
έχουν αμφισβητηθεί έντονα από την άλλη πλευρά αλλά η τελευταία
είχε προβάλει εκ διαμέτρου αντίθετες θέσεις. Κρίνω ότι ο αιτητής
είναι επιφορτισμένος με το βάρος απόδειξης αυτών των γεγονό-
25 των. Εφόσο οι θέσεις που έχει προβάλει η άλλη πλευρά δεν αντι-
κρούσθησαν με οποιοδήποτε τρόπο - είτε με αντεξέταση είτε με άλ-
λη μαρτυρία - το πραγματικό βάθος πάνω στο οποίο βασίζεται η
αίτηση έχει εκθεμελιωθεί. Ο αιτητής δεν έχει αποδείξει - πάνω στο
30 ζυγό των πιθανοτήτων - τα γεγονότα που είναι θεμελιωτικά του
επίδικου δικαιώματος.

Ακολουθεί πως δεν υπάρχει ενώπιον αυτού του δικαστηρίου
απόδειξη ότι ο αιτητής έχασε τις αισθήσεις του ή υπέστη καρδιακή
35 προσβολή εντός του γραφείου του δικαστή. Ούτε και υπάρχει από-
δειξη ότι ο δικαστής γνώριζε τους λόγους της απουσίας του κατά
την ώρα της ακρόασης. Έχει μιν αποδειχθεί (βλ. ιατρικό πιστο-
ποιητικό, Τεκ. Γ) ότι ο αιτητής “εισήχθη εις το Νοσοκομείο Λάο-
νακος την 17.10.95 και εξήλθε την 19.10.95”, αλλά αυτό δεν συνι-
στά καθόλου απόδειξη ότι η εισαγωγή του αιτητή στο Νοσοκομείο
40 ήταν εν γνώσει του πρωτόδικου δικαστή την ώρα που είχε αποφά-
σισε να προχωρήσει στην εκδίκαση της υπόθεσης ερήμην του αι-
τητή. Ούτε και απόδειξη ότι η εισαγωγή έλαβε χώραν κατά τον
χρόνο της ακρόασης. Το γεγονός ότι ο πρωτόδικος δικαστής επι-
σκέφθηκε τον αιτητή “κατά την τριήμερη παραμονή του στο Νοσο-

κομείο Λάρνακας” (βλ. παραγρ. 17 της ένορκης δήλωσης) δεν αποτελεί απόδειξη ότι κατά την ώρα της ακρόασης ο δικαστής γνώριζε τους λόγους απουσίας του αιτητή.

Αναφορικά με το βάρος της απόδειξης θα πρέπει να προσθέσω 5
 ότι η παρούσα διαδικασία δεν διέπεται από την Δ.48 θ.4 των Διαδικαστικών Κανονισμών. Ωστόσο ο θεσμός αυτός εισάγει ένα δικονομικό κανόνα ο οποίος αποτελεί προϊόν της λογικής. Είναι απόλυτα λογικό όπως το βάρος της απόδειξης ή θεμελίωσης αμφισβητούμενων γεγονότων πέφτει πάνω στους ώμους του διαδίκου 10
 ο οποίος επιδιώκει την χορήγηση θεραπείας.

Για τους ίδιους πιο πάνω λόγους διαπιστώνω ότι η αίτηση του αιτητή, ημερ. 19.3.96, είχε αποσυρθεί επειδή ήταν εκπρόθεσμη. 15

Οι νομικοί ισχυρισμοί του αιτητή θα εξεταστούν υπό το φως των πιο πάνω διαπιστώσεών μου.

Ο αιτητής παραπονείται ότι έχουν παραβιασθεί τα συνταγματικά δικαιώματά του και οι αρχές της φυσικής δικαιοσύνης επειδή 20
 έχει αποστερηθεί του δικαιώματος να ακουσθεί και υπερασπισθεί κατά την ακρόαση της αίτησης.

Το πιο πάνω δικαίωμα διασφαλίζεται από το Άρθρο 30.3 (β) και (γ) του Συντάγματος. Ωστόσο τα δικαιώματα τα οποία διασφαλίζονται από την πιο πάνω παράγραφο 3 δεν είναι τα μόνα τα οποία διασφαλίζει το Άρθρο 30 του Συντάγματος. Η απονομή της δικαιοσύνης μέσα σε εύλογο χρόνο, η οποία διασφαλίζεται από την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, συνιστά άλλο θεμελιώδες δικαίωμα του ανθρώπου και συγχρόνως εχέγγυο για τη διασφάλιση 30
 της λειτουργικότητας της δικαστικής εξουσίας (*Αρέστη ν. Ηλία* (1991) 1 Α.Α.Δ. 984, 988). Έχει δε νομολογηθεί ότι η διασφάλιση της συνταγματικής τάξης, όπως κατοχυρώνεται από το Άρθρο 30.2 αναφορικά με το χρόνο εκδίκασης των δικαστικών υποθέσεων αποτελεί πρωταρχική ευθύνη του δικαστηρίου (*Μιχάλης Μαγκάκης* (1990) 1 Α.Α.Δ. 1068). Επίσης έχει νομολογηθεί ότι παρεκκλίση από τα θέσμιμα της δίκαιης δίκης, που εγγυάται το Άρθρο 30.2 του Συντάγματος, αναιρεί τη δίκη και καθιστά το αποτέλεσμα άκυρο. Περαιτέρω έχει νομολογηθεί ότι κατ’ ανάλογο τρόπο και για παρόμοιους λόγους αποστέρηση των δικαιωμάτων που κατοχυρώνει το Άρθρο 30.3 του Συντάγματος ενέχει τις ίδιες συνέπειες εφόσον η άσκησή τους επιδιώκεται μέσα στα πλαίσια της δικαστικής λειτουργίας και όχι έξω ή σε αντίθεση με αυτά. (*Γρηγορίου ν. Τράπεζας Κύπρου Ατδ* (1992) 1 Α.Α.Δ. 1222, *Τρύφωνος ν. Ορ-* 40

- γανισμού Χρηματοδότησεως Παγκυπριακής Λτδ. (1993) 1 Α.Α.Δ. 706, *Τουβλοποιεία Παλαικύθρον Γίγας Λτδ ν. Ουστά (Αφ.1)* (1994) 1 Α.Α.Δ. 109. Στις υποθέσεις *Θεοδώρου ν. Θεοδώρου* Έφεση 56/23.1.96 και *Μαυρομιχάλη ν. Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας*, Πολιτική Έφεση 8848/21.5.96, δεν διαπιστώθηκε παραβίαση του Άρθρου 30.3 του Συντάγματος επειδή οι εφεσεύοντες δεν παρουσιάστηκαν κατά την ορισθείσα ημερομηνία.

- 10 Στην *Royal Insurance International Ltd ν. Δήμου Λεμεσού* (1995) 2 Α.Α.Δ. 185 ο κατηγορούμενος είχε γνώση της δίκης. Η απουσία του οφείλετο στη συνήγορό του. Τονίσθηκε από το Εφετείο ότι το δικαίωμα ακρόασης, που διασφαλίζεται από το άρθρο 30.3 του Συντάγματος, είναι το πρωτοκύτταρο της δίκης. Ωστόσο η ερήμην καταδίκη του επικυρώθηκε. Δεν διαπιστώθηκε
15 παραβίαση του δικαιώματος ακρόασης το οποίο διασφαλίζεται από το Άρθρο 30.3.

- Υπό το φως της πιο πάνω νομολογίας θεωρώ ότι το δικαίωμα ακρόασης πρέπει να συμβαδίζει με το δικαίωμα εκδίκασης της
20 υπόθεσης μέσα σε εύλογο χρόνο.

- Αναφορικά με τους κανόνες φυσικής δικαιοσύνης αυτοί υπαγορεύουν προς το δικαστήριο το καθήκον να ενεργεί με δίκαιο τρόπο (Supreme Court Practice 1988, σελ. 797). Το δικαστήριο πρέπει να παρέχει σε κάθε διάδικο μια δίκαιη ευκαιρία να θέσει την
25 υπόθεσή του ενώπιον του δικαστηρίου (Halsbury's Laws of England, 4η έκδοση, Τόμος 1, παραγρ. 76).

- 30 Στην κρινόμενη υπόθεση, με βάση το ενώπιόν μου υλικό, διαπιστώνω ότι:

- (1) Ο αιτητής γνώριζε για την ημερομηνία ακρόασης της υπόθεσής του.
- 35 (2) Πήγε στο δικαστήριο κατά την ημερομηνία της ακρόασης αλλά εγκατέλειψε το χώρο του δικαστηρίου πριν την έναρξη της ακρόασης.
- (3) Απουσίαζε κατά την ώρα της ακρόασης και το δικαστήριο
40 δεν γνώριζε τους λόγους της απουσίας του.
- (4) Από κάποια ώρα της 17.10.95 (ημερομηνία της ακρόασης) μέχρι τις 19.10.95 ετύγχανε νοσηλείας στο Νοσοκομείο Λάρνακας.

(5) Η ακρόαση της υπόθεσης είχε αναβληθεί επανειλημμένα, μερικές φορές λόγω ασθένειας του αιτητή αλλά και μερικές φορές λόγω διαφωνίας του με τους δικηγόρους του και λόγω αλλαγής δικηγόρου.

5

Το ζητούμενο στην παρούσα υπόθεση δεν είναι ποιοί ήταν οι λόγοι της απουσίας του αιτητή κατά την ημερομηνία της ακρόασης 17.10.95. Το ζητούμενο είναι πως είχε η κατάσταση ενώπιον του δικαστηρίου όταν τούτο άρχισε να επιλαμβάνεται της υπόθεσης στην απουσία του αιτητή.

10

Πρόκειται για δικαστική αναθεώρηση (judicial review) η οποία δεν ενδιαφέρεται για το αποτέλεσμα αλλά για τη διαδικασία λήψης της απόφασης ("decision making process") (*Chief Constable v. Evans* [1982] 3 All E.R. 141, 154, (H.L.), *R. v. Chief Constable of Merseyside* [1986] 1 All E.R. 257, 265). Δεν είναι η απόφαση σαν τέτοια που υπόκειται σε αναθεώρηση. Μόνο οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες το δικαστήριο κατέληξε στην απόφαση και ειδικά σε τέτοια υπόθεση, όπως η παρούσα, βρίσκεται υπό αναθεώρηση το κατά πόσο έχει δοθεί στον αιτητή ευκαιρία να θέσει την υπόθεσή του ενώπιον του δικαστηρίου (*Ridge v. Baldwin and Others* [1963] 2 All E.R. 66, 91 (H.L.)). Το δικαστήριο δεν γνώριζε τους λόγους της απουσίας του αιτητή. Υπό το φως των πιο πάνω διαπιστώσεών μου ((1) - (5)) κρίνω ότι είχε δοθεί στον αιτητή μια δίκαιη ευκαιρία να παρουσιάσει την υπόθεσή του. Δεν έχει σημειωθεί οποιαδήποτε παραβίαση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης. Περαιτέρω, υπό το φως των επανειλημμένων αναβολών, της ανάγκης όπως τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται από τις παραγράφους 2 και 3 του Άρθρου 30 του Συντάγματος συμβαδίζουν και της ανάγκης όπως η άσκησή τους επιδιώκεται μέσα στα καθιερωμένα πλαίσια της δικαστικής λειτουργίας και όχι έξω από αυτά, κρίνω ότι δεν έχουν παραβιασθεί τα δικαιώματα του αιτητή που διασφαλίζονται από το Άρθρο 30.3 του Συντάγματος. Έχοντας υπόψη τις πιο πάνω διαπιστώσεις μου θεωρώ ότι η άσκηση του δικαιώματος ακρόασης του αιτητή δεν έχει επιδιωχθεί μέσα στα καθιερωμένα πλαίσια της δικαστικής λειτουργίας (*Γρηγορίου*, πιο πάνω). Επομένως η αποστέρησή τους δεν απολύγει σε παραβίαση του Άρθρου 30.3 του Συντάγματος. Η όλη στάση του αιτητή έναντι της διαδικασίας αποκαλύπτει μια χωρίς προηγούμενο τακτική κωλυσιεργίας και έλλειψης σεβασμού προς τη διαδικασία και προς τα δικαιώματα του αντιδίκου. Ο αιτητής ήταν ένοχος τέτοιας υπερβολικής και ασυγχώρητης καθυστέρησης σε βαθμό που οποιαδήποτε περαιτέρω επίδειξη ανοχής από το δικαστήριο θα καθιστούσε τη διεξαγωγή μιας δίκαιης δίχης αδύνατη. Αναβολή

15

20

25

30

35

40

της ακρόασης, λόγω της απουσίας του αιτητή, και μάλιστα για λόγους άγνωστους στο δικαστήριο, θα παραβίαζε το Άρθρο 30.2 του Συντάγματος. Ενόψει των πιο πάνω καταλήξεών μου η αίτηση πρέπει ν' απορριφθεί.

5

Η αίτηση πρέπει να απορριφθεί και για τον πιο κάτω λόγο:

Αποτελεί σταθερή νομολογιακή αρχή ότι εκτός σε άκρως εξαιρετικές περιπτώσεις δεν θα ασκείται η δικαιοδοσία χορήγησης
10 προνομιακών ενταλμάτων οσάκις άλλες θεραπείες ήταν διαθέσιμες και δεν χρησιμοποιήθηκαν (*Re Ανθίμου* (1991) 1 Α.Α.Δ. 41, 48, *R. v. Chief Constable of the Merseyside* [1986] 1 All E.R. 257, *R. v. Epping and Harlow General Commissioners* [1983] 3 All E.R. 257, 262, *Preston v. Inland Revenue Commissioners* [1985] 2 All
15 E.R. 327, 337 (H.L.)). Ειδικά έχει σταθερά νομολογηθεί ότι το ένταλμα Certiorari χορηγείται μόνο οσάκις δεν υφίσταται άλλη εξίσου αποτελεσματική και βολική θεραπεία (*R. v. Hillington London Borough, Ex parte Royco Homes Ltd.* [1974] 2 All E.R. 643, 648).

20

Στην κρινόμενη αίτηση ο αιτητής είχε δικαίωμα να ζητήσει παραμερισμό της ερήμην απόφασης ή να την εφεσιβάσει (Βλ. Άρθρο 7 του περί Ενοικιοστασίου Νόμου 1983 (23/83), Καν. 11(α) και 12(α) των περί Ενοικιοστασίου Διαδικαστικών Κανονισμών του
25 1983 και Δ.33 θ.5 των Διαδικαστικών Κανονισμών). Οι θεραπείες αυτές αποτελούν εξίσου αποτελεσματικές και βολικές θεραπείες. Ωστόσο ο αιτητής έχει επιδιώξει μόνο τον παραμερισμό της απόφασης και αυτό εκπρόθεσμα. Θεωρώ, εντούτοις, ότι η διαδικασία των προνομιακών ενταλμάτων δεν προσφέρεται ως υποκατάστατο της απώλειας των προθεσμιών που προβλέπονται από
30 τους θεσμούς. Δεν έχουν τεθεί ενώπιόν μου οποιεσδήποτε εξαιρετικές περιστάσεις οι οποίες θα δικαιολογούσαν την χορήγηση του προνομιακού εντάλματος Certiorari παρά την ύπαρξη άλλων ένδικων μέσων. Η αίτηση επομένως απορρίπτεται και γι' αυτό το λόγο. Περαιτέρω πρέπει να τονισθεί ότι διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου για την χορήγηση προνομιακών ενταλμάτων πρέπει να ασκείται με φειδώ. Όχι μόνο η πραγματική αδικία αποτελεί απαραίτητο συστατικό για την έγκριση τέτοιων αιτήσεων αλλά πρέπει να εγκρίνονται μόνο οσάκις επιδεικνύεται επιμέλεια από ένα αιτητή ο οποίος πράγματι χρειάζεται τη θεραπεία. Ο αιτητής δεν έχει
40 επιδείξει καθόλου επιμέλεια (*R. v. Senate of University of Aston* [1969] 2 All E.R. 964, 979).

Πρέπει να σημειωθεί ότι στο στάδιο της χορήγησης άδειας δεν

είχε διευκρινισθεί επαρκώς κατά πόσο η αίτηση για παραμερισμό της απόφασης ήταν εκπρόθεσμη και ήταν γι' αυτό το λόγο που το δικαστήριο σ' εκείνο το στάδιο δεν εξέτασε το ζήτημα της ύπαρξης άλλου ένδικου μέσου.

5

Αναφορικά με τους ισχυρισμούς του αιτητή, που έχουν σχέση με τις ενέργειες και συμπεριφορά του πρωτόδικου δικαστή, αυτοί παρέμειναν αναντίλεκτοι. Δεν μπορώ να αποδώσω οποιαδήποτε σημασία στη σχετική άρνηση των καθ' ων η αίτηση γιατί δεν είναι δυνατόν να είχαν πρωτογενή γνώση των ενεργειών εκείνων. 10
Ωστόσο θεωρώ ότι οι σχετικές ενέργειες του πρωτόδικου δικαστή είναι άσχετες με την επίδικη απόφαση. Δεν αποτελούν καθόλου ζήτημα το οποίο θα μπορούσε να επηρεάσει το κύρος της. Έχουν λάβει χώραν σε μια προσπάθεια του πρωτόδικου δικαστή να δώσει τέλος σε μια υπόθεση η εκδίκαση της οποίας καθυστερούσε. 15
Πρέπει, όμως, να υπομνησθεί ότι η δικαστική λειτουργία πρέπει να περιορίζεται μέσα στην αίθουσα του δικαστηρίου. Δεν πρέπει να επεκτείνεται έξω από αυτή όσο αγαθά και καλοπροαίρετα και αν είναι τα κίνητρα του δικαστή. Δεν αναμένεται από τους δικαστές να εμπλέκονται σε ενέργειες όπως τις πιο πάνω. Είναι αχρεί- 20
αστες, δίνουν λαβή σε παραξήγησεις και υπονομεύουν το κύρος της δικαιοσύνης.

Για τους λόγους που προσπάθησα να εξηγήσω η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα. 25

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.